

**Aceasta este prima parte a unei povești.
Citește-o și apoi... Creează-o!**

Trandafirul

Antoine de Saint-Exupéry povestește cum a ajuns să cunoască mai bine floarea Micului Prinț, o floare unică, diferită de celelalte. Pe planeta lui, florile fuseseră întotdeauna simple, discrete, efemere și fără pretenții. Dar aceasta, născută dintr-o sămânță misterioasă, se străduise să devină frumoasă. Multă vreme se pregătise în secret, ajustându-și culorile și petalele, făcându-se dorită... și când în sfârșit a înflorit la răsăritul soarelui, a apărut în toată splendoarea ei, căscând ușor și cerându-și scuze pentru că era dezordonată.

Micul Prinț era uimit. Era frumoasă, știa asta și nu încerca să ascundă acest lucru. Cu toate acestea, foarte curând, această floare grațioasă s-a dovedit a fi vanitoasă, capricioasă și puțin complicată. Se plângea de frig, cerea un paravan, se lăuda cu spinii ei care ar fi trebuit să alunge tigrii, deși nu existau tigri pe planeta ei. Micul Prinț, tânăr și plin de bune intenții, nu știa cum să reacționeze. Ea îl tulbura, îl făcea să se simtă vinovat și îl lăsa în îndoială.

Cu timpul, el i-a mărturisit autorului cât de mult îl răniseră cuvintele ei, cât de mult o înțelesese greșit. Luase în serios ceea ce nu erau decât remarci stângace, mândrie sau teamă și plecase, crezând că ea nu îl iubea. El recunoștea, cu o tandrețe profundă amestecată cu regret, că ar fi trebuit să o privească în loc să o asculte. Ar fi trebuit să ghicească dragostea timidă și stângace ascunsă în spatele micilor ei trucuri. Dar spunea că era prea tânăr pentru a ști cum să iubească.

Notează cele mai importante informații din text!

*Notițele pot fi sub formă de:
Hartă mintală, Tabel, Desene, etc.*

